

en Tillægsbestemmelse til Konventionen, hvorefter hvert Land kan udstede Skillemønt, som kun har Gyldighed i det Land, hvori den er udstedt, altsaa ikke vil medføre Indløsningspligt andetsteds. Norge, som har lidt mest under den bestaaende Tilstand, tog da Initiativet til Sammenkaldelse af en Konference i Kristiania i Oktober efter forudgaaende Samraad med de to andre Landes Regeringer, og fra Oktober til December førtes Forhandlinger om en Tillægskonvention, som vedtoges i den foran gengivne Skikkelse, hvori den er tiltraadt af den svenske og den norske Regering. Under Forhandlingerne er der desuden opnaaet dette, at den svenske Regering har stillet i Udsigt, at naar Tillægsartiklen er blevet ratificeret, vil der i Sverige blive udstedt Forbud mod Import af norsk og dansk Skillemønt med Gyldighed senest fra den Dag, da norsk og dansk Skillemønt skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel i Sverige. — Fra dansk Side ønskede man at faa fastsat en Frist, efter hvis Udløb Indløsningspligten bortfaldd, men dette har man i Sverige for Tiden ikke ment at kunne gaa ind paa. Dog kan der næres Haab om, at nye Forhandlinger om dette vil kunne optages med nogen Udsigt til et heldigt Udfald, saaledes at der i alt Fald om 2 Aar kunde blive gjort en Ende paa Indløsningspligten for de gamle Konventionsmønter.

Finansministeren oplyste ved Fremsættelsen, at Nationalbanken har paa Finansministeriets Foranledning udtalt, at den tilsigter i det Omfang, som Prægningen af de nye 2 og 1 Kronestykker muliggør det, at indløse de cirkulerende 1 Krone Sedler, hvis Beløb udgør ca. 20 Mill. Kr. Den Bekostning til Materiale og Prægning, som det volder at udmønte 1 Million i 2 og 1 Kronestykker, kan gennemsnitlig sættes til 25 000 Kr., medens de emitteres til den paalydende Værdi. Det vil altsaa ses, at det ad denne Vej, efterhaanden som Nationalbankens 1 Krone Sedler erstattes med 1- og 2 Kronestykker, vil kunne naas ikke alene at udligne den Difference, der er, men ogsaa at indvinde en betydelig Fortjeneste for Mønten. Med Hensyn til Anvendelsen af dette Overskud indeholder jo Loven Bestemmelser.

Efter at Finansministeren til 2. Behandling af Lovforslaget havde stillet et Ændringsforslag, svarende til, hvad der bestemmes i første Stykke af sidste Paragraf af Loven, stansedes Forhandlingen, og Forslaget henvistes til et Udvalg. Ministeren stillede med Udvalgets Tilslutning samme Ændringsforslag med Tilføjelse af den sidste Bestemmelse om Oprettelse af en Fond til Tilbagebetaling af den svenske Riksbanks Tilgodehavende. Finansministerens Ændringsforslag var ledsaget af følgende Bemærkninger: